1e Jaargang, nummer 9, 24 januari 2025

DE NIEUWE DOLEANTIE

Blad van het Instituut voor Calvinistische Studiën, zusterblad van de bladen Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Belangrijke leerstellingen van de nieuwe doleantie, Bespreking Behemma 19

BELANGRIJKE LEERSTELLINGEN VAN DE NIEUWE DOLEANTIE

*misverstanden omtrend de zogeheten onvergeeflijke zonde
*misverstanden omtrend de verschillende soorten en bedelingen van offers

Er is een grote nood in Nederland en de gehele wereld. De psychiatrische ziekenhuizen en klinieken zitten vol met mensen die denken ‘de onvergeeflijke zonde’ te hebben gepleegd. Er zijn ook calvinisten die ervan overtuigd zijn dat ze zijn voorbestemd tot eeuwige verdoemenis. Calvijn predikte deze beruchte ‘dubbele uitverkiezing’, en daarom is zijn meest gelezen werk, de Institutie, ook berucht. Hij nuanceert het, verzacht het, en komt er deels van terug in zijn commentaren, laat andere kanten van het verhaal zien, en diepere betekenissen. De leugen kwam dus niet ver, maar de commentaren zijn een veel groter werk dan de Institutie, en vele mensen kennen het niet of nauwelijks, simpelweg omdat ze er geen tijd voor hebben of geen zin in hebben om zoveel te lezen. Ze willen hapklare brokken. Zo werd de leugen van geslacht tot geslacht doorgegeven. Ook Calvijn streed tegen deze leugen van zijn jongere jaren, maar had zich er ook deels bij neergelegd. Het bleef altijd bij hem als een duistere gestalte waaraan hij belasting moest betalen. Calvijn was deels bezet gebied.

Nu, ook en voornamelijk ook op theologische opleidingen kunnen deze dingen fout gaan, want de studenten lezen veel meer in de bijbel dan de leken, en komen dan bij al die verschrikkelijke teksten terecht over de onvergeeflijke zonde. Ook toen ik op de theologische opleidingen was vroeger was er een dodelijke angst bij mijn studie genoten voor de onvergeeflijke zonde, en toen werd er al gezegd dat er een nieuwe bijbel zou moeten komen waar dit soort dingen niet in zouden staan, of waar het in ieder geval beter uitgelegd zou moeten zijn, de zwarte kantjes eraf. De nieuwe bijbel is inmiddels gekomen. Ik wil graag met u dit zeer belangrijke onderwerp bespreken.

Mattheus 12 en Hebreeën 10, dat waren zo’n beetje de meest beruchten, die velen het ziekenhuis inbrachten. Lieve help, ik heb het aan de lijve meegemaakt, de strijd. Er is een oorlog om deze hoofdstukken. Ik zal het nooit vergeten dat ze op de opleiding toen zeiden : ‘Dit kan zo niet langer. Er moet wat in Nederland gebeuren. Deze tekstgedeelten moeten weg, het moet er anders komen te staan.’

Mensen, ik ga recht op het doel af. Een hele belangrijke tekst waaraan we ons moeten vasthouden is Mattheus 13, dus eigenlijk even verder lezen dan Mattheus 12 :

‘Jezus sprak niets zonder gelijkenissen, opdat vervuld zou worden, wat gesproken is door den profeet, zeggende: Ik zal Mijn mond opendoen door gelijkenissen; Ik zal voortbrengen dingen, die verborgen waren van de grondlegging der wereld.’

Nu, laat dit goed tot u doordringen. Laat ook goed tot u doordringen dat het in de grondteksten allemaal soms net even wat anders betekent, en dat het Grieks wat men in het westen leert vaak sluimergrieks is, oftewel varkensgrieks, oftewel populair gemaakt Grieks, wat goed verkoopt, maar los is gesneden van het klassieke Grieks, dus dan moet je bij de oudere Griekse woordenboeken zijn, niet bij de nieuwen. Daar komt bij dat Grieks niet de eerste grondtaal was, maar Aramees, de taal van Jezus en de discipelen. Ook moet je niet vallen voor de populaire Aramese ingeknotte woordenboeken, maar moet je gaan tot de oudere woordenboeken. Deze zaken worden ontmaskerd in de nieuwe bijbel, het boek des levens.

Nu, wat is de uitleg dan van de onvergeeflijke zonde, bedenkende dat Jezus net zoals de oudere profeten erom bekend stond in duistere raadselen te spreken ? Ja, het is fout dat Nederland, en ook andere westerse landen, het verletterlijkt hebben voor de markt, ook voor de medische markt, want die verdienen goed aan de psychiatrie, aan het leed van andere mensen. In wezen is ‘vergeving’ en sluierterm, en niet de eigenlijke bron. Ten eerste kan er in het Aramees ook ‘vergeten’ staan, en ‘loslaten’. *De zonde tegen de zoon kan losgelaten worden, maar de zonde tegen de geestelijke offerdienst kan niet losgelaten worden, zowel niet van het wereldse als van het organisatorische,* staat er in het Aramees.

De rebellie tegen het zoonschap weegt dus niet op tegen de rebellie tegen de organisatorische rebellie tegen de geestelijke offerdienst, want die is

territoriaal en op grote schaal, en heeft ervoor gezorgd dat men het offer ging verletterlijken en materialiseren, vandaar de vele onnodige oorlogen en het geweld tegen en misbruik van dieren en andere kwetsbaren en minderheden. Vandaar dat er aandacht geschonken moet worden aan de bron van de zonde, namelijk de organisatorische zonde, zodat men niet aan symptoombestrijding gaat doen. Dit is dus een stukje territoriale of hiërarchische oorlogsvoering, oftewel het rechtzetten van de prioriteiten, het naar de wortels gaan. De organisatorische zonde is de daadwerkelijke verloren zoon, het daadwerkelijke verloren lam, of verloren varken, de daadwerkelijke moeilijk opvoedbare, die dus speciale aandacht en zorg nodig heeft. Die wordt niet uit het oog verloren, die wordt niet zomaar losgelaten, die wordt niet zomaar vergeten. Zoals de nieuwe catechismus in het boek des levens ook stelt dat de eeuwige verdoemenis juist tucht en zorg betekent, in een opvoedingssituatie, niets anders. Het is een speciale soort van uitverkiezing.

Nu, de nieuwe bijbel is gekomen. De oude bijbel in het westen heeft nog steeds vreemde vertalingen, wat gewoon interpretaties zijn. Hoe moeten we dat dan zien, als er dan toch nog gewoon staat dat er een onvergeeflijke zonde is ? Die wordt niet vergeven, nu niet en ook niet in de toekomst. Het Aramees noemt dus ook dat dit niet zozeer met letterlijke tijd heeft te maken, maar met werelden, zoals dit ook het geval is in het Grieks. Geen tijd, maar locatie. Maar hoe kun je dat verder zien ? Vergeving is dus een sluierterm, als ‘bevestiging van de betaling’, niet de betaling op zich, en hier gaat het nu juist om. Men heeft vergeving lopen verafgoden, zonder het zelf in orde te maken. Als je iets verkeerds doet moet je het goedmaken, moet je je bekeren, en dan is vergeving gewoon de bevestiging ervan, maar men is daarmee weggelopen. Daarom liet Jezus zien dat men geen aanspraak kan maken op vergeving, dat het zo niet werkt. Men moet het in orde maken, men moet tot de kennis komen, want dat is de sleutel van de behoudenis. Men had misbruik gemaakt van de vergeving. Dus nee, er is niet zomaar vergeving, maar Jezus wilde de nadruk leggen op de eigen verantwoordelijkheid van de mens.

Nu, het ging hier om de vleselijke offerdienst die onder handen genomen moest worden, dit bittere en stijfnekkige venijn. Een grote mond hebben de toeschouwers hierover. Het is altijd de ander die geofferd moet worden, nooit het eigen ego, waar Daniël al voor waarschuwde. Het dagelijks offer zou gestaakt worden. Dat is gebeurt door een vleselijke Jezus en door een vleselijke bijbel, een misvertaling.

Het ware vlees is het Woord van God en het offer van ego, daar ging het om, in beeldspraak, maar in deze wereld buiten het paradijs verdraaiden ze alles. Jezus was de visser van de mens. Deze zinnebeelden zijn heel oer-instinctief en essentieel om de hogere principes van het leven te laten zien. maar mensen leggen alles uit naar het vlees, ze begrijpen de toespraken van God niet. Toch doden ze velen in naam van God.

Veel mensen brachten nog steeds offers, vooral heidenen, waar Jeremia al voor waarschuwde in hoofdstuk 7 dat God niet tot de vaderen sprak over brandoffers of offers. Jesaja waarschuwt er ook voor, maar de mensen luisterden niet. Jeremia noemde het de pen van leugens door de schriftgeleerden gebruikt, omdat ze het al begonnen te veranderen. Dat is altijd het probleem geweest. De mensen luisterden niet, omdat ze letterslaven waren, dus Jezus kwam het vervullen, om de diepere betekenis te laten zien om het vlees af te schaffen. Helaas gebeurde het en gebeurt het nog steeds, maar het was nooit van God. Gods koninkrijk is niet van deze wereld, Daniël zei dat het dagelijkse offer van het ego zou stoppen en dat het beest in plaats daarvan de profeten zou vervolgen en offeren, en Johannes zei dat de dieren op die manier gemarteld zouden worden, het geslachte lam. Wat ze doen met de minsten, doen ze met God. Het kruis is een herinnering aan het geweten.

Wanneer de leringen van en rond Jezus spreken over: 'er is nu geen behoefte meer aan offers', rechtvaardigt dat de offers uit het verleden niet, maar schaft ze juist af. Er is echter ook de bedelingen-theologie, dat bepaalde oude 'offers' ten einde zijn gekomen, omdat we niet steeds opnieuw dezelfde fundamenten moeten leggen. Er is een tijd om te zaaien en een tijd om te oogsten, net zoals Jakob voor Rachel moest werken, het dubbele deel, en toen was het gedaan, toen moest hij andere dingen doen.

Mensen moeten dus de vele verschillende soorten offers kennen, wetende dat sommige ervan sowieso verkeerd waren, en sommige ervan goed waren maar niet meer nodig, zoals de lastige kwestie van 'dubbel werk', dingen doen die anderen al hebben gedaan, of hetzelfde werk blijven doen terwijl andere werken gedaan moeten worden. Dus in die zin is 'het offer ten einde', wat betekent dat je geen werk moet doen dat geen werk is, niet moet uitstellen, naar het volgende niveau moet gaan, 'de offers niet moet verwisselen', enz.

Dit zijn belangrijke leerstellingen van de nieuwe doleantie.

BESPREKING BEHEMMA 19

Lezen :
Behemma 19:26-31

‘Er zal geen genade en geen hoop zijn wanneer ze de portalen van de aarde bezoekt. Er zal een dag van angst en beven zijn, wanneer ze de trots

neerhaalt en breekt. Velen zullen roepen: Hemel, Hemel, maar ze zal hen niet horen, omdat ze haar geboden hebben overtreden. Ze hebben hun mannelijke goden toegejuicht en machtige mannen getrouwd die niet bij haar woonden. Ja, ze zal hen neerhalen met hun kracht. Er is een dag dat ze zich tegen al het kwaad en hun leugens zal keren. En ze zal hun graven vullen met dode paarden. Er is een dag dat ze tegen alles komt wat hoog en machtig is. Het is niet waar dat iedereen die naar de dochter komt, zal worden gered. Omdat zij ook de afwijzing is. Ze kiest wie ze wil. Ze is voorbestemming. Vreest Haar als gij Haar benadert. Wees niet dwaas. Ze is niet gemakkelijk te behagen. Ze is moeilijk, in tegenstelling tot al uw afgoden. Strijd om de dochter te ontvangen. Er is geen gemakkelijke weg tot de hemel. Wie heeft u misleid? En velen zullen proberen binnen te komen, maar slechts enkelen zullen er doorheen komen. Maar toch zal er een overvloed aan genade zijn, want Zij is genade. Laat dan niemand over haar liegen.'

Tot zover ons schriftgedeelte. Geliefden, wij mogen over de hemel niet gemakkelijk denken, net zoals we over het binnengaan van een vrouw niet gemakkelijk mogen denken. Gemakkelijk binnengaan in een vrouw is of hoererij, of verkrachting. Zo is men in religie over God en hemel gaan denken. Er is totaal geen respect. We zien het overal om ons heen hoe ze het versimpeld hebben. Hemel en hel. Maar er is een groot vlak tussen. Het wil niet zeggen dat als een mens de vrouw niet binnengaat dat hij dan in de hel terecht komt. Men heeft van het contrast een karikatuur gemaakt. Wel is het zo dat de hel de baarmoeder is, maar ik heb het nu over allerlei leugenachtige afbeeldingen van de hel.

Als we het hebben over de natuurvrouw genaamd 'Geen hoop', dan betekent dat dat er geen hoop is voor de zonde, geen hoop voor het vleselijke, oftewel geen hoop voor de onwetendheid, de kennisloosheid, want alle knie zal buigen en tot kennis komen. De aarde zal vol zijn met de kennis des Heeren. Daar kan niemand van vluchten. Wij moeten dus zeer zeker een ontmoeting hebben met de natuurvrouw 'Geen hoop'. Zij is een belangrijk aspect van God. Ik had een ontmoeting met haar in een droom. Zo kan het ego afgelegd worden. Er is geen hoop voor het ego. Er is geen hoop voor zelfzucht en hebzucht. Dat zou niet best zijn. Het zaad moet sterven. Er mag geen hoop zijn voor het zaad. Het zaad moet sterven, opdat er nieuw leven zal komen. Het oude is voorbij gegaan. Geliefden, er is geen hoop voor het oude leven. Er is geen hoop voor de oude betekenissen. Alles zal een nieuwe betekenis hebben. Nieuwe gevoelswaarden zullen ontstaan. Alles wordt nieuw. Wat een heerlijke belofte waar we naar uit mogen kijken : Al het lijden is een gelijkenis, en zal doorvertaald worden, spreekt de nieuwe bijbel. Uiteindelijk is het lijden een boodschapper.

Natuurlijk is er een zekere uitverkiezing, waar het tekstgedeelte van vandaag over spreekt. Een vrouw heeft gevoelens of niet. Zelfs als een mens gevoelens heeft voor een bepaalde vrouw, en denkt dat hij wel aan alle voorwaardes voldoet, wil nog niet zeggen dat de vrouw ook gevoelens heeft voor hem. De mens kan heel sluw zijn, en zijn weg proberen te vinden met veel slijmen. Maar een vrouw voelt dingen aan. Een vrouw gebruikt haar intuïtie, en zal rode vlaggen herkennen. Zo is dat ook met God.

1 Petrus 3:7 zegt dat heel mooi :

'Desgelijks gij, mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met brozer vaatwerk, en bewijst haar eer, daar zij ook medeërfgenamen zijn van de genade des levens, opdat uw gebeden niet belemmerd worden.'

Het Aramees vertaalt het als de vrouw zijnde de bron van het kenvermogen, als een intuïtief lichtgevoelig wapen of instrument. Wij moeten daar voorzichtig mee omgaan.

Het Grieks noemt haar een onstuimig touw, een werktuig. Haar onstuimigheid laat zich niet temmen. Ze werkt niet volgens menselijke maatstaven. Mensen mogen hun dromen over haar opgeven, want de mens bepaalt dit niet. Wat is de mens ? De mens is maar een zucht. Telkens wekt een mens de liefde op voordat het haar behaagt. Het Grieks laat zien dat een relatie met haar maar aan een zijden draadje hangt. Het kan zo weer omslaan, en daarom moet de mens voorzichtig zijn, en alle voorbereidingen en voorwaarden treffen. Daarin moet de mens gevoelig en teder met haar omgaan. Aan de andere kant is dit een worsteling, want de mens moet met haar vlees worstelen. We moeten het dus niet romantischer voorstellen dan het is. Jakob worstelde met God. Er waren genoeg vleselijke afgoden die hem zouden kunnen meenemen, en daarom worstelde hij. Wij mogen ons ook niet zomaar overgeven aan vrouwen. Wij moeten oppassen voor vleierij en mensenbehagenis. We moeten oppassen voor overmoed. Daarom moeten wij ook met onszelf worstelen. We moeten vrouwen ook niet over ons heen laten lopen. Maar we moeten de hogere natuur in haar eren.

Geef je niet zomaar gewonnen. Vertrouwen moet verdiend worden. Je moet zelf vertrouwen verdienen van anderen, en anderen moeten jouw vertrouwen verdienen. Niets komt zomaar. Het neemt veel tijd in beslag.

Spreuken 31 zegt : 'Geef uw kracht niet aan de vrouwen, noch uw omgang aan haar die koningen verderven. Een degelijke huisvrouw, wie zal haar vinden? Haar waarde gaat koralen ver te boven. Bedrieglijk is de bevalligheid en ijdel de schoonheid, maar een vrouw die de Heere vreest, die is te prijzen.'

Prediker 7:26 waarschuwt : ‘En ik ontdekte iets, bitterder dan de dood: de vrouw, die een valstrik is en wier hart een net is, wier handen boeien zijn. Hij, die aan God welgevallig is, ontkomt haar; doch hij, die niet welgevallig is, wordt door haar gevangen.’

Allereerst is God onze vrouw. Wij moeten eerst het vrouwelijke van God leren kennen, opdat wij niet worden meegesleurd met de vreemde vrouw, die doet hoereren met de zonde.
